

FELINELE

Tigrul este cea mai mare și mai puternică felină. Cândva era răspândit pe întreg continentul asiatic, însă dispariția unei părți însemnate din habitatul său natural a atras reducerea numărului exemplarelor acestei specii. Duce o viață solitară în interiorul unui teritoriu vast, pe care îl apără de orice intruși.

Toate felinele sunt vânători iscușiți. O lungă selecție naturală le-a accentuat abilitățile de prădători. Atât impunătorul tigrul, cât și micuța pisică domestică au simțurile foarte ascuțite, pot să se camufleze în mediul lor natural, știu să întindă capcane și se remarcă prin inteligență. Vânarea prăzilor de mici dimensiuni este aproape lipsită de riscuri, însă erbivorele de talie mare pot aplica lovituri letale de copite sau de coarne. Pentru a nu fi rănit, prădătorul trebuie să se angajeze într-o luptă finală scurtă, dar eficientă.

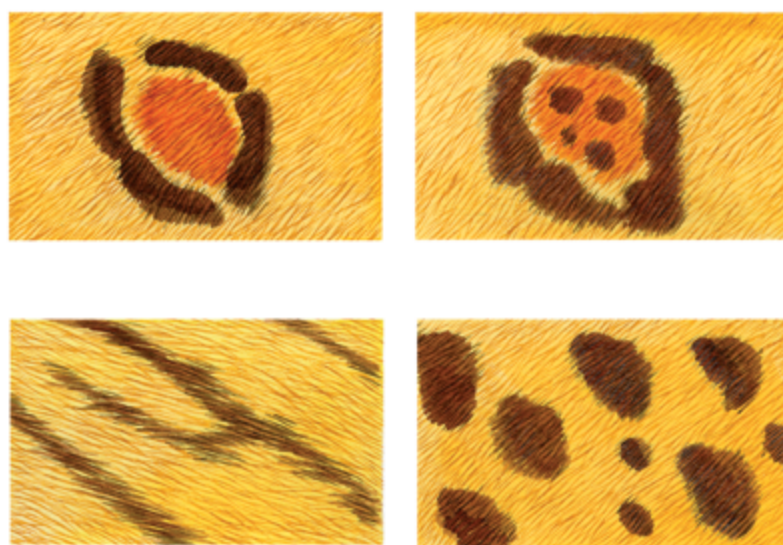

Vânează preponderent în timpul nopții și acoperă distanțe mari pe urmele marilor erbivore cu care se hrănește. Tigrii care trăiesc în nordul continentului, în zona Siberiei, au șanse mai puține să întâlnească prăzi de dimensiuni mari, astfel încât se mulțumesc adesea cu iepuri de câmp.

SALTUL ASUPRA PRĂZII

În timpul fazei finale a atacului, felinele efectuează o lungă săritură. Împinse de puternicele picioare din spate, se desprind de sol, aruncându-se asupra prăzii. Coadă lungă contrabalansează contracția mușchilor spatelui și menține prădătorul în echilibru. Dacă vânătorul și-a coordonat toate mișcărilor, va ateriza chiar pe spinarea prăzii, poziție care îi va permite să o doboare cu ușurință.

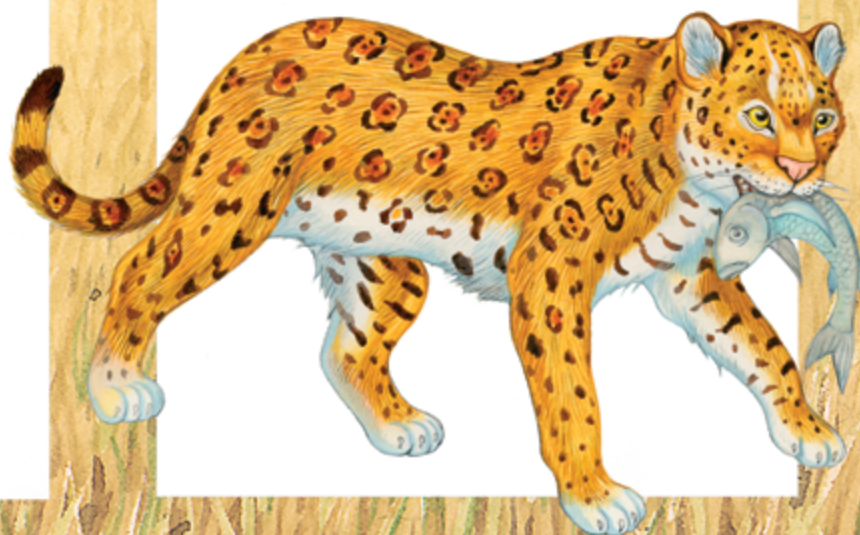

BLANĂ PĂTATĂ

Multe feline au blana pătată, pentru a se putea camufla mai bine. Aceste pete fac ca profilul lor să se confunde cu mediul înconjurător și să fie mai greu de perceput de către pradă. Petele au forme și culori diferite în funcție de specie, fiind totodată un semn de recunoaștere.

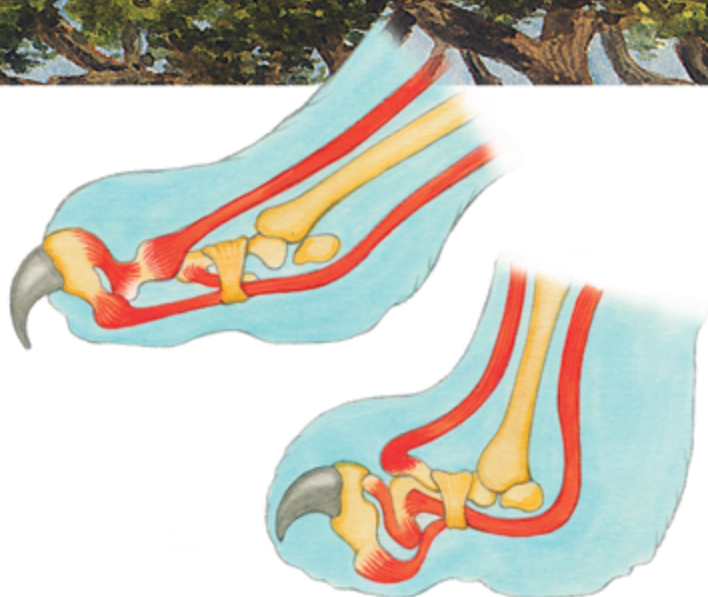
DUȘMANII APEI

În general, felinele nu iubesc apa, chiar dacă unele specii o tolerează sau par chiar să o prețuiască. Tigrii se cufundă în apă de bunăvoie, la fel și oceloții care trăiesc în pădurile amazoniene. Jaguarii care populează malurile râurilor din aceeași regiune petrec mult timp în apă, vânând pești și broaște cu care se hrănesc.

FELINE MICI

Felinele mici sunt mult mai răspândite decât rudele lor de mari dimensiuni. Trăiesc în regiuni împădurite, dar și în vecinătatea zonelor deșertice. În multe cazuri, dimensiunile lor sunt doar puțin mai mari decât cele ale unei pisici domestice, însă toate păstrează alura regală a speciei. Indiferent de mediul în care trăiesc, impresionanta lor capacitate de adaptare le transformă în animale de pradă deosebit de eficiente.

GHEARE

Ghearele sunt folosite pentru a ucide și sfâșia prada. Ele trebuie să rămână eficiente și să nu fie deteriorate în mod inutil. Din această cauză, aproape toate felinele le țin retrase în timpul activităților obișnuite. Simpla contractare a câtorva mușchi face ca ghearele să iasă din teacă la nevoie.

ASCUNDEREA PRĂZII

Prada nu este ușor de capturat nici măcar pentru felinele mari. Odată ce victima a fost doborâtă, felina începe să fie hărțuită de mulți rivali dornici să se ospăteze. Adesea, leoparzii sunt atacați de haite de hiene care încearcă să le sustragă vânatul. Felinele de talie mare preferă să evite confruntarea și își târăsc prada într-un copac înalt, unde devoratorii de cadavre nu pot ajunge.

Lupta perenă dintre prădători și victime se desfășoară de multe ori în tăcere și cu mare discreție. Micii carnivori sunt la fel de cruzi și agresivi ca marile feline. Folosesc metode de vânare atât de eficiente încât, uneori, victimele nu apucă nici măcar să încerce să fugă. Cei mai sofisticăți construiesc pânze, folosesc otrăvuri, își alungesc limba până la de două ori dimensiunea corpului sau își lovesc prada de la distanță.

Mlaștinile și desișurile de mangrove reprezintă habitatul natural al peștelui-arcaș. Forma și culoarea sa îl fac invizibil pentru micile insecte așezate pe frunzele cele mai de jos ale plantelor de apă. Odată identificată victima, prădătorul înoată printre rădăcini până ajunge la distanța potrivită, de unde lansează un jet de apă îndreptat spre țintă. Insecta lovită cade, devenind hrană sigură.

NENUMĂRATE MODURI DE A VÂNA

Trasul la țintă nu este singura specialitate a peștelui-arcaș. Acest prădător este foarte abil în a calcula traiectoria insectei în cădere și, imediat ce a lansat jetul ucigaș, se îndreaptă spre punctul de impact cu apa. În acest fel reușește să înfrângă concurența acerbă a rivalilor săi, asigurându-și o gustare pe cinste.

